

Μακεδονικά

Τόμ. 2

ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΑ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

ΤΟΜΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ

1941-1952

ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
1953

Δημ. Κακκάβου, Η Μακεδονία κατά την τελευταίαν τεσσαρακονταετίαν και τα εθνικά ημών δίκαια. [Εταιρεία Μακεδονικών Σπουδών. Εθνική βιβλιοθήκη αρ. 7]. Θεσσαλονίκη, 1946. 8ο σ. 18.

Απ. Βακαλόπουλος

doi: [10.12681/makedonika.9320](https://doi.org/10.12681/makedonika.9320)

Copyright © 2016, Απ. Βακαλόπουλος

Άδεια χρήσης [Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/).

Βιβλιογραφική αναφορά:

Βακαλόπουλος Α. (2017). Δημ. Κακκάβου, Η Μακεδονία κατά την τελευταίαν τεσσαρακονταετίαν και τα εθνικά ημών δίκαια. [Εταιρεία Μακεδονικών Σπουδών. Εθνική βιβλιοθήκη αρ. 7]. Θεσσαλονίκη, 1946. 8ο σ. 18. *Μακεδονικά*, 2, 784–784. <https://doi.org/10.12681/makedonika.9320>

Ἐκ τῆς ἀρχῆς ἔχουν νὰ παρουσιάσουν τὸ σοφιστὴ Πρωταγόρα καὶ τὸ φιλόσοφο Δημόκριτο, ἢ Θάσος τὸ ζωγράφον Πολύγνωτον καὶ τὸ σοφιστὴ Σησίμβροτον, τὰ Στάγειρα τὸν μέγαν Ἀριστοτέλη, ἢ Ἀμφίπολιν τοὺς ἐξόχους πολῖτες τῆς Ἀνδρυσθενῆ καὶ Νέαρχο, ἢ Ὀλυνθὸς τὸν ἱστορικὸν Καλλισθένη, ἢ Κασσανδρεία τὸν ἱστοριογράφον Ἀριστόβουλον τὸν Κασσανδρεά καὶ ἄλλες πόλεις ἄλλους. Μὲ τὴ μελέτη τοῦ αὐτοῦ δ. κ. Π. δίνει στὸν Ἕλληνα καὶ ξένον ἀναγνώστη τὴ δυνατότητα νὰ γνωρίσῃ καὶ ἐκτιμῇ τὴ σημαντικὴ εἰσφορὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Βορρᾶ στὸν ἀρχαῖον πολιτισμό.

Α. Π. ΒΑΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ

Δημ. Κακκάβου, 'Η Μακεδονία κατὰ τὴν τελευταίαν τεσσαρακονταετίαν καὶ τὰ ἐθνικὰ ἡμῶν δίκαια. [Ἑταιρεία Μακεδονικῶν Σπουδῶν. Ἑθνικὴ βιβλιοθήκη ἀρ. 7]. Θεσσαλονίκη, 1946. 80 σ. 18.

Ὁ δ. κ. Κακκάβος ἀνασκοπώντας τὴν ἱστορίαν τῆς Μακεδονίας κατὰ τὰ τελευταῖα σαράντα χρόνια διατυπώνει τρεῖς ἐξῆς γνώμες: 1) ὅτι ὁ Μακεδονικὸς Ἀγὼνας προεβλεπε τὴ συνεννόησιν καὶ προετοίμασε τὴ σύμπραξιν τῶν χριστιανικῶν κρατῶν τῆς Βαλκανικῆς ἐναντίον τῆς Τουρκίας κατὰ τὸ 1912 καὶ 2) ὅτι κατὰ τὸν πόλεμον αὐτὸν ἡ Ἑλλάς, πού εἶχε ν' ἀντιμετωπίσῃ τὸν κύριον ὄγκον τῶν ἐχθρικών δυνάμεων, ἀπέβλεψε ἀποκλειστικὰ καὶ μόνο εἰς τὴν νικηφόρον διεξαγωγὴν τῶν ἐπιχειρήσεων καὶ ὅχι εἰς τὴν βίαιον καταλήψιν ἐδαφῶν. Ἔτσι ὁρισμέναι ἑλληνικαὶ πόλεις ἢ κομποπόλεις, ὅπως π. χ. τὸ Μοναστήριον, τὸ Κρούσοβο κ. ἄ., ἔμειναν ἔξω ἀπὸ τὰ σύνορα τοῦ ἑλληνικοῦ κράτους.

Τὸ γεγονός δὲ αὐτὸ εἶχε τρεῖς ἐξῆς κύριαι συνέπειαι γὰρ τὴν Ἑλλάδα: μετὰ τὰ ἀλλεπάλληλα ρεύματα τῶν Ἑλλήνων προσφύγων πρὸς τὴν Ἑλλάδα, ἰδίως μετὰ τὸ 1922, δημιουργήθηκε δξύτατον δημογραφικὸ πρόβλημα, πού τὸ ἐπιδείνωσε περισσότερο ἡ θύελλα τοῦ τελευταίου μεγάλου πολέμου, καὶ 2) τὰ βόρεια σύνορα δὲν εἶχαν τὸ ἀπαιτούμενον βάθος γὰρ τὴν ἀσφάλειαν τοῦ κράτους.

Α. Π. ΒΑΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ

Γ. Χ. Μόδη, Μακεδονικὸς ἀγὼν καὶ Μακεδόνες ἀρχηγοί. [Ἑταιρεία Μακεδονικῶν Σπουδῶν. Μακεδονικὴ βιβλιοθήκη ἀρ. 9.] Θεσσαλονίκη, 1950. 80 σ. 323.

Εἶναι πραγματικὰ λυπηρό, ὅπως παρατηρεῖ καὶ ὁ δ. κ. Μ., ὅτι γὰρ τὸ Μακεδονικὸ ζήτημα, τὸν Μακεδονικὸν Ἀγὼνα καὶ τὴν ἐποχὴν τοῦ οἱ Ἕλληνες ἔχουν γράψῃ ἐλάχιστα, κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τοὺς Βουλγάρους, πού ἔχουν νὰ παρουσιάσουν μεγάλη προπαγανδιστικὴ βιβλιογραφίαν. Τὸ πρᾶγμα